

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/2088

z dnia 27 listopada 2019 r.

w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (zwaną dalej „Agendą 2030”), której podstawowymi elementami są cele zrównoważonego rozwoju. Komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. dotyczący kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy wiąże cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki w celu zapewnienia, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i na całym świecie, od samego początku uwzględniano cele zrównoważonego rozwoju. W swoich konkluzjach z dnia 20 czerwca 2017 r. Rada potwierdziła zobowiązanie Unii i jej państw członkowskich do wdrożenia Agendy 2030 w pełny, spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny sposób oraz w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami.
- (2) Przejście na niskoemisyjną, bardziej zrównoważoną i zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym zgodne z celami zrównoważonego rozwoju ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii. Porozumienie paryskie przyjęte na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwane dalej „porozumieniem paryskim”), które zostało zatwierdzone przez Unię w dniu 5 października 2016 r. ⁽³⁾ i weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r., ma na celu bardziej zdecydowaną reakcję na zmianę klimatu, między innymi przez zapewnienie spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych oraz rozwoju odpornego na zmianę klimatu.
- (3) Aby osiągnąć cele porozumienia paryskiego oraz znacząco zmniejszyć ryzyko i skutki zmiany klimatu, celem światowym powinno być utrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie na poziomie znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz kontynuowanie wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 97.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 listopada 2019 r.⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

- (4) Wspólnym celem dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽⁴⁾, 2009/138/WE⁽⁵⁾, 2011/61/UE⁽⁶⁾, 2013/36/UE⁽⁷⁾, 2014/65/UE⁽⁸⁾, (UE) 2016/97⁽⁹⁾ i (UE) 2016/2341⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013⁽¹¹⁾, (UE) nr 346/2013⁽¹²⁾, (UE) 2015/760⁽¹³⁾ i (UE) 2019/1238⁽¹⁴⁾ jest ułatwienie podejmowania i prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), instytucje kredytowe, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), którzy zarządzają tymi funduszami - w tym europejskimi długoterminowymi funduszami inwestycyjnymi (EDFI) - lub wprowadzają je do obrotu, zakłady ubezpieczeń, firmy inwestycyjne, pośredników ubezpieczeniowych, instytucje pracowniczych programów emerytalnych (IORP), zarządzających kwalifikowalnymi funduszami venture capital (zarządzających EuVECA), zarządzających kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej (zarządzających EuSEF) oraz dostawców ogólnoeuropejskich indywidualnych produktów emerytalnych (OIPE). Te dyrektywy i rozporządzenia zapewniają bardziej jednolitą ochronę inwestorów końcowych oraz ułatwiają im korzystanie z szerokiego zakresu produktów finansowych, ustanawiając jednocześnie przepisy, które umożliwiają inwestorom końcowym podejmowanie świadomych decyzji inwestycyjnych.
- (5) Zasady ujawniania inwestorom końcowym informacji na temat wprowadzenia do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju, na temat brania pod uwagę niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju, na temat celów zrównoważonego inwestowania lub na temat promowania aspektu środowiskowego lub społecznego w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych oraz w procesie doradztwa nie zostały dostatecznie dopracowane, ponieważ takie ujawnianie informacji nie podlega jeszcze zharmonizowanym wymogom.
- (6) Wyłączenie z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia doradców finansowych, którzy zatrudniają mniej niż trzy osoby, powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywy 2014/65/UE i (UE) 2016/97, w szczególności przepisów dotyczących doradztwa inwestycyjnego i ubezpieczeniowego. Wobec powyższego, choć doradcy tacy nie mają obowiązku przedstawiać informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w procesie doradztwa mają oni jednak obowiązek brania pod uwagę i uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju.
- (7) W zależności od charakteru prowadzonej działalności podmioty objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia powinny stosować się do przepisów dotyczących uczestników rynku finansowego w przypadku gdy wytwarzają produkty finansowe oraz powinny stosować się do przepisów dotyczących doradców finansowych w przypadku gdy świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego. W przypadku gdy podmioty takie prowadzą działalność zarówno uczestników rynku finansowego, jak i doradców finansowych, powinny one być zatem uznawane za uczestników rynku finansowego w przypadku gdy działają w charakterze twórców produktów finansowych, w tym w zakresie zarządzania portfelem, oraz powinny być uznawane za doradców finansowych w przypadku gdy świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego.
- (8) W związku z tym, że Unia w coraz większym stopniu mierzy się z katastrofalnymi i nieprzewidywalnymi skutkami zmiany klimatu, wyczerpywaniem się zasobów oraz innymi kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem, konieczne są pilne działania służące uruchomieniu kapitału nie tylko za pośrednictwem polityk publicznych, ale również za pośrednictwem sektora usług finansowych. W związku z tym, na uczestników rynku finansowego i doradców finansowych należy nałożyć wymóg ujawniania określonych informacji dotyczących sposobów, w jaki wprowadzają oni do działalności ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i biorą pod uwagę niekorzystne skutki dla zrównoważonego rozwoju.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 1).

- (9) Wobec braku zharmonizowanych przepisów unijnych dotyczących ujawniania inwestorom końcowym informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem istnieje prawdopodobieństwo, że na poziomie krajowym nadal przyjmowane będą rozbieżne środki, a w poszczególnych sektorach usług finansowych mogłyby utrzymywać się różne podejścia. Takie rozbieżne środki i podejścia nadal prowadziłyby do znaczących zakłóceń konkurencji ze względu na istotne różnice w standardach informacyjnych. Ponadto równoległy rozwój praktyk rynkowych opartych na komercyjnych priorytetach, które przynoszą rozbieżne rezultaty, powoduje obecnie dalszą fragmentację rynku i mógłby nawet doprowadzić w przyszłości do dalszego pogorszenia efektywności funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rozbieżność standardów informacyjnych oraz praktyk rynkowych sprawia, że bardzo trudno jest porównać różne produkty finansowe, stwarza nierówne warunki konkurencji pomiędzy takimi produktami oraz pomiędzy sieciami dystrybucji, a także powoduje powstawanie dodatkowych przeszkód na rynku wewnętrznym. Takie rozbieżności mogłyby być również mylące dla inwestorów końcowych i mogłyby negatywnie wpływać na ich decyzje inwestycyjne. Istnieje ryzyko, że w ramach zapewniania zgodności z porozumieniem paryskim, poszczególne państwa członkowskie będą przyjmować rozbieżne środki krajowe, które mogłyby stwarzać przeszkody dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz przynosić szkody uczestnikom rynku finansowego i doradcom finansowym. Ponadto brak zharmonizowanych przepisów dotyczących przejrzystości utrudnia inwestorom końcowym skuteczne porównywanie różnych produktów finansowych w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do związanych z nimi ryzyk środowiskowych, społecznych oraz ryzyk związanych z zarządzaniem, a także celów zrównoważonego inwestowania. Dlatego też należy wyeliminować istniejące przeszkody dla funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz zwiększyć porównywalność produktów finansowych, tak aby zapobiec prawdopodobnemu powstaniu przeszkód w przyszłości.
- (10) Niniejsze rozporządzenie ma na celu zmniejszenie asymetrii informacji w stosunkach między zleceniodawcą a zleceniobiorcą w odniesieniu do wprowadzenia do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju, brania pod uwagę niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju, promowania aspektu środowiskowego lub społecznego oraz zrównoważonych inwestycji, poprzez nałożenie na uczestników rynku finansowego i doradców finansowych wymogu ujawniania stosownych informacji inwestorom końcowym przed zawarciem umowy, a następnie na bieżąco, w przypadku gdy działają oni jako zleceniobiorcy tych inwestorów końcowych (zleceniodawców).
- (11) Niniejsze rozporządzenie uzupełnia wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w dyrektywach 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341 oraz rozporządzeniach (UE) nr 345/2013, (UE) nr 346/2013, (UE) 2015/760 i (UE) 2019/1238, a także w prawie krajowym regulującym indywidualne produkty emerytalne. Aby zapewnić sprawne i skuteczne monitorowanie przestrzegania niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny polegać na właściwych organach już wyznaczonych na mocy tych przepisów.
- (12) Niniejsze rozporządzenie utrzymuje nałożone na uczestników rynku finansowego i doradców finansowych wymogi działania w najlepszym interesie inwestorów końcowych, obejmujące między innymi wymóg przeprowadzenia odpowiedniego badania due diligence przed dokonaniem inwestycji, jak przewidziano w dyrektywach 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341 oraz rozporządzeniach (UE) nr 345/2013 i (UE) nr 346/2013, a także w prawie krajowym regulującym indywidualne produkty emerytalne. Aby wypełnić swoje obowiązki wynikające z tych przepisów, uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi w swoich działaniach, w tym w ramach badania due diligence, powinni wprowadzać i stale oceniać nie tylko wszystkie stosowne ryzyka finansowe, ale także wszystkie stosowne ryzyka dla zrównoważonego rozwoju, które mogłyby mieć istotny negatywny wpływ na zwrot z inwestycji lub doradztwo. W związku z tym uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi powinni określić w swoich strategiach, w jaki sposób wprowadzają do działalności te ryzyka, oraz opublikować te strategie.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nakłada na uczestników rynku finansowego i doradców finansowych, którzy świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, niezależnie od struktury produktów finansowych i rynku docelowego, wymóg publikowania na piśmie strategii wprowadzania do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju oraz zapewniania przejrzystości takiego wprowadzania do działalności.
- (14) Ryzyko dla zrównoważonego rozwoju oznacza zdarzenie lub warunki środowiskowe, społeczne lub związane z zarządzaniem, które – jeżeli wystąpią – mogłyby mieć istotny negatywny wpływ na wartość inwestycji, jak określono w przepisach sektorowych, w szczególności w dyrektywach 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341 lub w przyjętych na ich podstawie aktach delegowanych i regulacyjnych standardach technicznych.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących wprowadzania do działalności ryzyka, zawartych w dyrektywach 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341 oraz rozporządzeniach (UE) nr 345/2013 i (UE) nr 346/2013, a także w prawie krajowym regulującym indywidualne produkty emerytalne, w tym między innymi dla mających zastosowanie stosownych kryteriów proporcjonalności, takich jak wielkość, organizacja wewnętrzna oraz charakter, zakres i stopień zło-

zoności danych działań. Niniejsze rozporządzenie ma na celu osiągnięcie większej przejrzystości w odniesieniu do sposobu wprowadzania do działalności przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych ryzyk dla zrównoważonego rozwoju w ich decyzjach inwestycyjnych oraz doradztwie inwestycyjnym lub ubezpieczeniowym. W przypadku gdy w wyniku oceny ryzyka dla zrównoważonego rozwoju stwierdza się, że w odniesieniu do danego produktu finansowego nie występują ryzyka dla zrównoważonego rozwoju, należy podać uzasadnienie takiego stwierdzenia. W przypadku gdy w wyniku oceny ryzyka dla zrównoważonego rozwoju stwierdza się, że takie ryzyka występują, należy ujawnić informacje – w ujęciu jakościowym albo ilościowym – na temat zakresu, w jakim takie ryzyka mogłyby wpłynąć na wynik danego produktu finansowego. Oceny ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i powiązane informacje ujawniane przed zawarciem umowy przez uczestników rynku finansowego powinny stać się elementem informacji ujawnianych przed zawarciem umowy przez doradców finansowych. Doradcy finansowi powinni ujawniać informacje na temat sposobu, w jaki uwzględniają ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie wyboru produktu finansowego, który jest przedstawiany inwestorom końcowym przed świadczeniem usługi doradztwa, niezależnie od preferencji inwestorów końcowych w zakresie zrównoważonego rozwoju. Powyższe powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywy 2014/65/UE i (UE) 2016/97, w szczególności obowiązków uczestników rynku finansowego i doradców finansowych w zakresie zarządzania produktem, ocen odpowiedności i adekwatności oraz testu wymagań i potrzeb.

- (16) Decyzje inwestycyjne oraz usługi doradztwa inwestycyjnego mogłyby mieć negatywny, istotny lub prawdopodobnie istotny wpływ na czynniki zrównoważonego rozwoju, przyczyniać się do jego powstania lub mieć z nim bezpośredni związek.
- (17) W celu zapewnienia spójnego i konsekwentnego stosowania niniejszego rozporządzenia niezbędne jest ustanowienie zharmonizowanej definicji „zrównoważonych inwestycji”, która przewiduje, że spółki, w które dokonano inwestycji, stosują dobre praktyki w zakresie zarządzania oraz zapewniają przestrzeganie zasady ostrożności „nie czyni poważnych szkód” tak, aby nie wyrządzać poważnych szkód środowiskowych ani społecznych.
- (18) W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego, biorąc należycie pod uwagę swoją wielkość, charakter i skalę prowadzonej działalności oraz rodzaje produktów finansowych, które udostępniają, biorą pod uwagę główne niekorzystne skutki decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju, niezależnie od tego, czy są one istotne czy prawdopodobnie istotne, powinni oni wprowadzać w swoich działaniach, w tym w ramach badania due diligence, procedury brania pod uwagę głównych niekorzystnych skutków obok stosownych ryzyk finansowych i stosownych ryzyk dla zrównoważonego rozwoju. W informacjach na temat takich procedur mógłby zostać zawarty opis tego, w jaki sposób uczestnicy rynku finansowego wywiązują się ze swoich obowiązków zarządczych związanych ze zrównoważonym rozwojem lub z innych obowiązków wobec akcjonariuszy. Na swoich stronach internetowych uczestnicy rynku finansowego powinni zamieszczać informacje na temat tych procedur oraz opis głównych niekorzystnych skutków. W tym kontekście wspólny komitet Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁵⁾ (EUNB), Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽¹⁶⁾ (EIOPA) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁷⁾ (ESMA) (zwany dalej „wspólnym komitetem”), a także uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi powinni brać pod uwagę wytyczne dotyczące due diligence w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej opracowane przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz popierane przez Organizację Narodów Zjednoczonych zasady odpowiedzialnego inwestowania.
- (19) Branie pod uwagę czynników zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych i procesie doradztwa inwestycyjnego może przynieść korzyści wykraczające poza rynki finansowe. Może zwiększyć odporność gospodarki realnej i stabilność systemu finansowego. W ten sposób może ostatecznie mieć wpływ na profil ryzyka i zwrotu z tytułu produktów finansowych. Dlatego istotne znaczenie ma to, aby uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi podawali informacje niezbędne do umożliwienia inwestorom końcowym podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (20) Uczestnicy rynku finansowego, którzy biorą pod uwagę główne niekorzystne skutki decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju, w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy powinni w odniesieniu do każdego produktu finansowego ujawniać w sposób zwięzły – w ujęciu jakościowym lub ilościowym – w jaki sposób są brane pod uwagę główne niekorzystne skutki, a także powinni w informacjach tych umieścić oświadczenie, że informacje na temat głównych niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju są dostępne w ramach bieżącej sprawozdawczości. Główne niekorzystne skutki należy rozumieć jako te skutki decyzji inwestycyjnych i usług doradztwa inwestycyjnego, które mają niekorzystny wpływ na czynniki zrównoważonego rozwoju.
- (21) Dotychczas opracowano zrównoważone produkty w różny sposób uwzględniające cele zrównoważonego rozwoju. Dlatego do celów ujawniania informacji przed zawarciem umowy oraz ujawniania informacji w ramach sprawozdań okresowych niezbędne jest wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy wymogami dotyczącymi produktów finansowych, które promują aspekt środowiskowy lub społeczny, a wymogami dotyczącymi produktów finansowych, których celem jest osiąganie pozytywnych skutków środowiskowych i społecznych. W związku z tym, w przypadku produktów finansowych, które obejmują aspekt środowiskowy lub społeczny, uczestnicy rynku finansowego powinni ujawniać informacje na temat tego, czy i w jaki sposób wyznaczony indeks, indeks zrównoważonego rozwoju lub indeks podstawowy są dostosowane do tych aspektów, a w przypadku gdy nie stosuje się wskaźnika referencyjnego – informacje na temat tego, w jaki sposób zapewnia się uwzględnienie aspektu dotyczącego zrównoważonego rozwoju w przypadku danego produktu finansowego. W przypadku produktów finansowych, których celem jest osiąganie pozytywnych skutków środowiskowych i społecznych, uczestnicy rynku finansowego powinni ujawniać informacje na temat rodzaju wskaźnika referencyjnego zrównoważonego rozwoju stosowanego przez nich do pomiaru wyniku w zakresie zrównoważonego rozwoju, a w przypadku gdy nie stosuje się wskaźnika referencyjnego – wyjaśniać, w jaki sposób cel zrównoważonego rozwoju zostaje osiągnięty. To ujawnianie informacji powinno być dokonywane każdego roku w ramach ich sprawozdań okresowych.
- (22) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących wynagrodzeń lub ocen wyników osób zatrudnionych przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych zawartych w dyrektywach 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341 oraz rozporządzeniach (UE) nr 345/2013 i (UE) nr 346/2013, lub dla aktów wykonawczych oraz prawa krajowego regulującego indywidualne produkty emerytalne, w tym między innymi mających zastosowanie stosownych kryteriów proporcjonalności, takich jak wielkość, wewnętrzna organizacja oraz charakter, zakres i stopień złożoności danych działań. Należy jednak osiągnąć większą przejrzystość – w ujęciu jakościowym lub ilościowym – w zakresie polityk wynagrodzeń uczestników rynku finansowego i doradców finansowych w odniesieniu do świadczonych przez nich usług doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego, które to polityki wspierają solidne i skuteczne zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do ryzyk dla zrównoważonego rozwoju, podczas gdy struktura wynagrodzenia nie zachęca do podejmowania nadmiernego ryzyka w odniesieniu do ryzyk dla zrównoważonego rozwoju i jest powiązana z wynikami skorygowanymi o ryzyko.
- (23) W celu zwiększenia przejrzystości oraz informowania inwestorów końcowych, dostęp do informacji na temat sposobu wprowadzania do działalności przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych stosownych ryzyk dla zrównoważonego rozwoju, niezależnie od tego czy są one istotne czy prawdopodobnie istotne, odpowiednio w ich procesach podejmowania decyzji inwestycyjnych, łącznie z aspektami organizacyjnymi, zarządzania ryzykiem i zarządzania, oraz w procesach doradztwa, powinien być regulowany poprzez nałożenie na te podmioty wymogu utrzymywania zwięzłych informacji na temat tych strategii na ich stronach internetowych.
- (24) Obecne wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w prawie Unii nie obejmują wymogu ujawniania wszystkich informacji niezbędnych do właściwego informowania inwestorów końcowych na temat związanych ze zrównoważonym rozwojem skutków ich inwestycji w produkty finansowe, które obejmują aspekt środowiskowy lub społeczny, lub produkty finansowe służące osiągnięciu celów dotyczących zrównoważonego rozwoju. Należy zatem określić bardziej szczegółowe i znormalizowane wymogi dotyczące ujawniania informacji w odniesieniu do takich inwestycji. Na przykład należy regularnie informować o ogólnych związanych ze zrównoważonym rozwojem skutkach produktów finansowych, stosując wskaźniki właściwe dla pomiaru stopnia realizacji wybranego celu zrównoważonego inwestowania. W przypadku gdy wyznaczono odpowiedni indeks jako wskaźnik referencyjny, takie informacje należy również przedstawiać w odniesieniu do wyznaczonego indeksu, a także szerokiego indeksu giełdowego, aby umożliwić porównanie. W przypadku gdy zarządzający EuSEF udostępniają informacje na temat pozytywnych skutków społecznych, które są celem danego funduszu, na temat ogólnych osiągniętych skutków społecznych i na temat powiązanych metod stosowanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 346/2013, mogliby oni w stosownych przypadkach wykorzystywać takie informacje do celów ujawniania informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (25) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁸⁾ nałożono obowiązki w zakresie przejrzystości w odniesieniu do kwestii środowiskowych, społecznych i ładu korporacyjnego w sprawozdawczości niefinansowej. Jednakże forma i prezentacja wymagana na podstawie tej dyrektywy nie zawsze jest odpowiednia do bezpośredniego wykorzystania przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych w relacjach z inwestorami końcowymi. Do celów niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie z tą dyrektywą uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi powinni w stosownych przypadkach mieć możliwość wykorzystania informacji zawartych w sprawozdaniach z działalności oraz oświadczeniach na temat informacji niefinansowych.

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

- (26) Aby zapewnić wiarygodność informacji publikowanych na stronach internetowych uczestników rynku finansowego i doradców finansowych, takie informacje powinny być aktualizowane, a każdy przegląd lub zmianę takich informacji należy wyjaśnić w zrozumiały sposób.
- (27) Pomimo tego, że niniejsze rozporządzenie nie obejmuje krajowych systemów zabezpieczenia społecznego, które są objęte zakresem stosowania rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, to ze względu na fakt, że państwa członkowskie coraz częściej dopuszczają do zarządzania obowiązkowymi programami emerytalnymi w ramach swoich systemów zabezpieczenia społecznego przez uczestników rynku finansowego lub przez inne podmioty prawa prywatnego, a także ponieważ systemy takie są narażone na ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz mogłyby brać pod uwagę niekorzystne skutki dla zrównoważonego rozwoju, promować aspekty środowiskowe lub społeczne lub realizować zrównoważone inwestycje, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do takich systemów, aby złagodzić asymetrię informacji.
- (28) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim przyjmowania lub utrzymywania w mocy bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących publikowania strategii w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu oraz strategii dotyczących ujawniania inwestorom końcowym dodatkowych informacji dotyczących ryzyk dla zrównoważonego rozwoju, pod warunkiem że uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi, których przepisy takie dotyczą, mają siedziby główne na ich terytoriach. Takie przepisy nie powinny jednak mieć wpływu na skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia ani na realizację jego celów.
- (29) Na podstawie dyrektywy (UE) 2016/2341 IORP są już zobowiązane do stosowania przepisów dotyczących zarządzania i zarządzania ryzykiem do swoich decyzji inwestycyjnych i ocen ryzyka w celu zapewnienia ciągłości i regularności. Decyzje inwestycyjne powinny być podejmowane, a ocena związanych z nimi ryzyk, w tym ryzyk środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, powinna być przeprowadzana, w sposób zapewniający zgodność z interesami członków i beneficjentów IORP. EIOPA powinna wydać wytyczne dotyczące sposobu, w jaki w decyzjach inwestycyjnych i ocenach ryzyka IORP mają uwzględniać ryzyka środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem na podstawie tej dyrektywy.
- (30) EUNB, EIOPA i ESMA (łącznie zwanym „europejskimi urzędami nadzoru”) należy zlecić, poprzez wspólny komitet, opracowanie projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania treści, metod i prezentacji informacji związanych ze wskaźnikami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do klimatu i innych niekorzystnych skutków środowiskowych, do kwestii społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i przekupstwu, a także w celu doprecyzowania prezentacji i treści informacji w odniesieniu do promowania aspektu środowiskowego lub społecznego oraz celów zrównoważonego inwestowania, które należy ujawniać w dokumentach przed zawarciem umowy, sprawozdaniach rocznych i na stronach internetowych uczestników rynku finansowego zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania tych regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych na mocy art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.
- (31) Europejskim urzędowi nadzoru należy zlecić, poprzez wspólny komitet, opracowanie projektów wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowej prezentacji informacji na temat promowania aspektu środowiskowego lub społecznego i zrównoważonych inwestycji w komunikatach marketingowych. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania tych wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych na mocy art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.
- (32) Ponieważ w sprawozdaniach rocznych co do zasady podsumowuje się wyniki gospodarcze za pełne lata kalendarzowe, przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wymogów w zakresie przejrzystości w odniesieniu do takich sprawozdań nie powinny być stosowane do dnia 1 stycznia 2022 r.
- (33) Przepisy dotyczące ujawniania informacji zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny być uzupełnieniem przepisów dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341 oraz rozporządzeń (UE) nr 345/2013, (UE) nr 346/2013, (UE) 2015/760 i (UE) 2019/1238.
- (34) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami zapisanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (35) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwiększenie ochrony inwestorów końcowych i poszerzenie zakresu ujawnianych im informacji, w tym w przypadkach dokonywania transgranicznych zakupów przez inwestorów końcowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na konieczność ustanowienia jednolitych wymogów dotyczących ujawniania informacji, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane przepisy dla uczestników rynku finansowego i doradców finansowych dotyczące przejrzystości w odniesieniu do wprowadzania do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju oraz brania pod uwagę niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju w prowadzonych przez nich działaniach, a także w odniesieniu do przedstawiania przez nich informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem na temat produktów finansowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „uczestnik rynku finansowego” oznacza:
 - a) zakład ubezpieczeń, który udostępnia ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny;
 - b) firmę inwestycyjną, która świadczy usługi zarządzania portfelem;
 - c) instytucję pracowniczych programów emerytalnych (IORP);
 - d) twórcę produktu emerytalnego;
 - e) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI);
 - f) dostawcę ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE);
 - g) zarządzającego kwalifikowalnym funduszem venture capital zarejestrowanego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 345/2013;
 - h) zarządzającego kwalifikowalnym funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarejestrowanego zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 346/2013;
 - i) spółkę zarządzającą przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (spółkę zarządzającą UCITS); lub
 - j) instytucję kredytową, która świadczy usługi zarządzania portfelem;
- 2) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 18 dyrektywy 2009/138/WE;
- 3) „ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny” oznacza:
 - a) ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny zdefiniowany w art. 4 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 ⁽¹⁹⁾; lub
 - b) produkt ubezpieczeniowy udostępniony inwestorowi profesjonalnemu, zapewniający wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu, która jest całkowicie lub częściowo narażona, bezpośrednio lub pośrednio, na wahania rynkowe;
- 4) „zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym” lub „ZAFI” oznacza ZAFI zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE;
- 5) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
- 6) „zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelem zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/65/UE;
- 7) „instytucja pracowniczych programów emerytalnych” lub „IORP” oznacza instytucję pracowniczych programów emerytalnych, która uzyskała zezwolenie lub została zarejestrowana zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2016/2341, z wyjątkiem instytucji, w odniesieniu do której państwo członkowskie zdecydowało się stosować art. 5 tej dyrektywy lub instytucji, która obsługuje programy emerytalne obejmujące łącznie mniej niż 15 uczestników;

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

- 8) „produkt emerytalny” oznacza:
 - a) produkt emerytalny, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014; lub
 - b) indywidualny produkt emerytalny, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014;
- 9) „ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny” lub „OIPE” oznacza produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2019/1238;
- 10) „spółka zarządzająca UCITS” oznacza:
 - a) spółkę zarządzającą zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE; lub
 - b) spółkę inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i która do celów zarządzania nią wyznaczyła spółki zarządzającej posiadającej zezwolenie na mocy tej dyrektywy;
- 11) „doradca finansowy” oznacza:
 - a) pośrednika ubezpieczeniowego, który świadczy usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych;
 - b) zakład ubezpieczeń, który świadczy usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych;
 - c) instytucję kredytową, która świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego;
 - d) firmę inwestycyjną, która świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego;
 - e) ZAFI, który świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego zgodnie z art. 6 ust. 4 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2011/61/UE; lub
 - f) spółkę zarządzającą UCITS, która świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2009/65/WE;
- 12) „produkt finansowy” oznacza:
 - a) portfel zarządzany zgodnie z pkt 6 niniejszego artykułu;
 - b) alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI);
 - c) ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny;
 - d) produkt emerytalny;
 - e) program emerytalny;
 - f) UCITS; lub
 - g) OIPE;
- 13) „alternatywny fundusz inwestycyjny” lub „AFI” oznacza AFI zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;
- 14) „program emerytalny” oznacza program emerytalny zdefiniowany w art. 6 pkt 2 dyrektywy (UE) 2016/2341;
- 15) „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe” lub „UCITS” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, które uzyskało zezwolenie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE;
- 16) „doradztwo inwestycyjne” oznacza doradztwo inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/65/UE;
- 17) „zrównoważona inwestycja” oznacza inwestycję w działalność gospodarczą, która przyczynia się do realizacji celu środowiskowego, na przykład taka, która jest mierzona za pomocą kluczowych wskaźników zasobooszczędności pod kątem zużycia energii, wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych, wykorzystywania surowców, zużycia wody i użytkowania gruntów, generowania odpadów, emisji gazów cieplarnianych lub wpływu na różnorodność biologiczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym, lub inwestycję w działalność gospodarczą, która przyczynia się do realizacji celu społecznego, w szczególności inwestycję przyczyniającą się do przeciwdziałania nierównościom lub inwestycję wspierającą spójność społeczną, integrację społeczną i stosunki pracy, lub inwestycję w kapitał ludzki lub w społeczności znajdujące się w niekorzystnej sytuacji pod względem gospodarczym lub społecznym, o ile takie inwestycje nie naruszają poważnie któregokolwiek z tych celów, a spółki, w które dokonano inwestycji, stosują dobre praktyki w zakresie zarządzania, w szczególności w odniesieniu do solidnych struktur zarządzania, stosunków pracowniczych, wynagrodzenia dla osób zatrudnionych i przestrzegania przepisów prawa podatkowego;
- 18) „inwestor profesjonalny” oznacza klienta, który spełnia kryteria określone w załączniku II do dyrektywy 2014/65/UE;
- 19) „inwestor detaliczny” oznacza inwestora niebędącego inwestorem profesjonalnym;
- 20) „pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza pośrednika ubezpieczeniowego zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 3 dyrektywy (UE) 2016/97;

- 21) „doradztwo ubezpieczeniowe” oznacza doradztwo zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 15 dyrektywy (UE) 2016/97;
- 22) „ryzyko dla zrównoważonego rozwoju” oznacza sytuację lub warunki środowiskowe, społeczne lub związane z zarządzaniem, które – jeżeli wystąpią – mogłyby mieć, rzeczywisty lub potencjalny, istotny negatywny wpływ na wartość inwestycji;
- 23) „europejski długoterminowy fundusz inwestycyjny” lub „EDFI” oznacza fundusz, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2015/760;
- 24) „czynniki zrównoważonego rozwoju” oznaczają kwestie środowiskowe, społeczne i pracownicze, kwestie dotyczące poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i przekupstwu.

Artykuł 3

Przejrzystość strategii dotyczących ryzyka dla zrównoważonego rozwoju

1. Uczestnicy rynku finansowego publikują na swoich stronach internetowych informacje na temat swoich strategii dotyczących wprowadzania do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych.
2. Doradcy finansowi publikują na swoich stronach internetowych informacje na temat swoich strategii dotyczących wprowadzania do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju w ramach świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego.

Artykuł 4

Przejrzystość w zakresie niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju na poziomie podmiotu

1. Uczestnicy rynku finansowego publikują i utrzymują na swoich stronach internetowych:
 - a) w przypadku gdy biorą pod uwagę główne niekorzystne skutki decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju – oświadczenie na temat strategii w zakresie due diligence w odniesieniu do tych skutków, biorąc przy tym należycie pod uwagę swoją wielkość oraz charakter i skalę prowadzonej działalności, a także rodzaje produktów finansowych, które udostępniają; lub
 - b) w przypadku gdy nie biorą pod uwagę głównych niekorzystnych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju – jasne uzasadnienie takiego postępowania, obejmujące w stosownych przypadkach informacje na temat tego, czy i kiedy zamierzają brać pod uwagę takie niekorzystne skutki.
2. Uczestnicy rynku finansowego włączają do informacji przedstawianych zgodnie z ust. 1 lit. a) przynajmniej:
 - a) informacje na temat ich strategii określania i hierarchizacji głównych niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju i wskaźników;
 - b) opis głównych niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju i opis wszelkich podjętych w odniesieniu do nich oraz, w stosownych przypadkach, planowanych działań;
 - c) gdy ma to zastosowanie, krótkie podsumowania polityk dotyczących zaangażowania zgodnie z art. 3g dyrektywy 2007/36/WE;
 - d) odniesienie do przestrzegania przez nie kodeksów odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz uznanych na poziomie międzynarodowym standardów w zakresie due diligence i sprawozdawczości oraz, w stosownych przypadkach, stopnia ich dostosowania do celów porozumienia paryskiego.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, od dnia 30 czerwca 2021 r. uczestnicy rynku finansowego przekraczający na dzień bilansowy kryterium średniej liczby 500 pracowników w ciągu roku obrotowego publikują i utrzymują na swoich stronach internetowych oświadczenie na temat ich strategii w zakresie due diligence w odniesieniu do głównych niekorzystnych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju. Oświadczenie to zawiera przynajmniej informacje, o których mowa w ust. 2.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, od dnia 30 czerwca 2021 r. uczestnicy rynku finansowego, którzy są jednostkami dominującymi dużej grupy, o czym mowa w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, przekraczający – w ujęciu skonsolidowanym – na dzień bilansowy grupy kryterium średniej liczby 500 pracowników w ciągu roku obrotowego publikują i utrzymują na swoich stronach internetowych oświadczenie na temat ich strategii w zakresie due diligence w odniesieniu do głównych niekorzystnych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju. Oświadczenie zawiera przynajmniej informacje, o których mowa w ust. 2.

5. Doradcy finansowi publikują i utrzymują na swoich stronach internetowych:
- a) informacje o tym, czy – biorąc należycie pod uwagę swoją wielkość, charakter i skalę prowadzonej działalności oraz rodzaje produktów finansowych, w odniesieniu do których świadczą usługi doradztwa – w ramach świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego biorą pod uwagę główne niekorzystne skutki dla czynników zrównoważonego rozwoju; lub
 - b) informacje o tym, dlaczego nie biorą pod uwagę głównych niekorzystnych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju w ramach świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego oraz, w stosownych przypadkach, informacje na temat tego, czy i kiedy zamierzają brać pod uwagę takie niekorzystne skutki.
6. Do dnia 30 grudnia 2020 r. europejskie urzędy nadzoru opracują, poprzez wspólny komitet, projekty regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 dotyczących treści, metod i prezentacji informacji, o których mowa w ust. 1–5 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju dotyczących niekorzystnych skutków dla klimatu i innych niekorzystnych skutków środowiskowych.

W stosownych przypadkach europejskie urzędy nadzoru będą się konsultować z Europejską Agencją Środowiska i Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

7. Do dnia 30 grudnia 2021 r. europejskie urzędy nadzoru opracują, poprzez wspólny komitet, projekty regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 dotyczących treści, metod i prezentacji informacji, o których mowa w ust. 1–5 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju dotyczących niekorzystnych skutków w zakresie kwestii społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i przekupstwu.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 5

Przejrzystość polityk wynagrodzeń w związku z wprowadzaniem do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju

1. Uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi ujmują w swoich politykach wynagrodzeń informacje o sposobie zapewniania spójności tych polityk z wprowadzaniem do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju oraz publikują te informacje na swoich stronach internetowych.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, ujmuje się w politykach wynagrodzeń, do których określenia i stosowania zgodnie z przepisami sektorowymi, w szczególności dyrektywami 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341, zobowiązani są uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi.

Artykuł 6

Przejrzystość w zakresie wprowadzania do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju

1. Uczestnicy rynku finansowego włączają do informacji ujawnianych przed zawarciem umowy opis następujących elementów:
 - a) sposób, w jaki ryzyka dla zrównoważonego rozwoju są wprowadzane w podejmowanych przez nich decyzjach inwestycyjnych; oraz
 - b) wyniki oceny prawdopodobnego wpływu ryzyk dla zrównoważonego rozwoju na zwrot z tytułu produktów finansowych, które udostępniają.

W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego uznają, że ryzyka dla zrównoważonego rozwoju są nieznaczące, opis elementów, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmuje jasne i zwięzłe wyjaśnienie przyczyn uznania tych ryzyk za nieznaczące.

2. Doradcy finansowi włączają do informacji ujawnianych przed zawarciem umowy opis następujących elementów:
 - a) sposób, w jaki ryzyka dla zrównoważonego rozwoju są wprowadzane w świadczonych przez nich usługach doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego; oraz
 - b) wyniki oceny prawdopodobnego wpływu ryzyk dla zrównoważonego rozwoju na zwrot z tytułu produktów finansowych, w odniesieniu do których doradzają.

W przypadku gdy doradcy finansowi uznają, że ryzyka dla zrównoważonego rozwoju są nieznaczące, opis elementów, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmuje jasne i zwięzłe wyjaśnienie przyczyn uznania tych ryzyk za nieznaczące.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ujawnieniu w następujący sposób:
- a) w przypadku ZAFI – w ramach ujawniania inwestorom informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE;
 - b) w przypadku zakładów ubezpieczeń – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 185 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, lub, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/97;
 - c) w przypadku IORP – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 41 dyrektywy (UE) 2016/2341;
 - d) w przypadku zarządzających kwalifikowalnymi funduszami venture capital – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 345/2013;
 - e) w przypadku zarządzających kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 346/2013;
 - f) w przypadku twórców produktów emerytalnych – w formie pisemnej, z odpowiednim wyprzedzeniem, zanim inwestor detaliczny zostanie związany umową dotyczącą produktu emerytalnego;
 - g) w przypadku spółek zarządzających UCITS – w prospekcie emisyjnym, o którym mowa w art. 69 dyrektywy 2009/65/WE;
 - h) w przypadku firm inwestycyjnych, które świadczą usługi zarządzania portfelem lub usługi doradztwa inwestycyjnego – zgodnie z art. 24 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE;
 - i) w przypadku instytucji kredytowych, które świadczą usługi zarządzania portfelem lub usługi doradztwa inwestycyjnego – zgodnie z art. 24 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE;
 - j) w przypadku pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń, świadczących usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, oraz w przypadku pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do produktów emerytalnych narażonych na wahania rynkowe – zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/97;
 - k) w przypadku ZAFI, którzy zarządzają EDFI – w prospekcie emisyjnym, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia (UE) 2015/760;
 - l) w przypadku dostawców OIPE – w dokumencie zawierającym kluczowe informacje dotyczące OIPE, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) 2019/1238.

Artykuł 7

Przejrzystość w zakresie niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju na poziomie produktu finansowego

1. Do dnia 30 grudnia 2022 r. w odniesieniu do każdego produktu finansowego, w przypadku gdy uczestnik rynku finansowego udostępnia informacje zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) lub art. 4 ust. 3 lub 4, ujawniane informacje, o których mowa w art. 6 ust. 3, obejmują:
- a) jasne i uzasadnione wyjaśnienie czy i w jaki sposób produkt finansowy bierze pod uwagę główne niekorzystne skutki dla czynników zrównoważonego rozwoju;
 - b) oświadczenie, że informacje na temat głównych niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju są dostępne w ramach informacji ujawnianych na podstawie art. 11 ust. 2.

W przypadku gdy informacje, o których mowa w art. 11 ust. 2, obejmują ujęcie ilościowe dotyczące głównych niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju, informacje te mogą opierać się na przepisach regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na podstawie art. 4 ust. 6 i 7.

2. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego udostępnia informacje zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b), ujawniane informacje, o których mowa w art. 6 ust. 3, obejmują oświadczenie w odniesieniu do każdego produktu finansowego, że dany uczestnik rynku finansowego nie bierze pod uwagę głównych niekorzystnych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników zrównoważonego rozwoju oraz wskazanie przyczyn takiego postępowania.

Artykuł 8

Przejrzystość w zakresie promowania aspektu środowiskowego lub społecznego w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy

1. W przypadku gdy produkt finansowy promuje, między innymi, aspekt środowiskowy lub społeczny, lub oba te aspekty, o ile spółki, w które dokonywane są inwestycje, stosują dobre praktyki w zakresie zarządzania, informacje ujawniane podlegające ujawnieniu na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 obejmują:
- a) informacje na temat sposobu, w jaki dany produkt finansowy zapewnia uwzględnienie tych aspektów;
 - b) jeżeli indeks został wyznaczony jako wskaźnik referencyjny - informacje na temat tego, czy i w jaki sposób indeks ten jest zgodny z tymi aspektami.

2. W informacjach ujawnianych na podstawie art. 6 ust. 1 i 3, uczestnicy rynku finansowego wskazują, gdzie można zapoznać się z metodami stosowanymi na potrzeby obliczania indeksu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji ujawnianych na podstawie niniejszego artykułu.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, uwzględnione w nich aspekty oraz różnice pomiędzy nimi, a także cel polegający na ujawnianiu informacji, które mają być dokładne, rzetelne, jasne, niewprowadzające w błąd, proste i zwięzłe.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawiają Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 30 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 9

Przejrzystość w zakresie zrównoważonych inwestycji w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy

1. W przypadku gdy dany produkt finansowy ma na celu zrównoważone inwestycje i wyznaczono indeks jako wskaźnik referencyjny, do informacji ujawnianych na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 dołącza się:
 - a) informacje na temat dostosowania wyznaczonego indeksu do tego celu;
 - b) wyjaśnienie, dlaczego i w jaki sposób wyznaczony indeks dostosowany do tego celu różni się od ogólnego indeksu rynkowego.
2. W przypadku gdy produkt finansowy ma na celu zrównoważoną inwestycję i nie wyznaczono żadnego indeksu jako wskaźnika referencyjnego, informacje ujawniane zgodnie z art. 6 ust. 1 i 3, obejmują wyjaśnienie, w jaki sposób ten cel ma zostać osiągnięty.
3. W przypadku gdy produkt finansowy ma na celu zmniejszenie emisji dwutlenku węgla, informacje ujawniane zgodnie z art. 6 ust. 1 i 3 obejmują cel dotyczący ekspozycji z tytułu niskiej emisji dwutlenku węgla z myślą o osiągnięciu długoterminowych celów porozumienia paryskiego w zakresie globalnego ocieplenia.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej ani unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011⁽²⁰⁾ nie są dostępne, informacje, o których mowa w art. 6, obejmują szczególne wyjaśnienie, w jaki sposób zapewnione jest stałe dążenie do realizacji celu dotyczącego zmniejszenia emisji dwutlenku węgla z myślą o osiągnięciu długoterminowych celów porozumienia paryskiego w zakresie globalnego ocieplenia.

4. W informacjach ujawnianych zgodnie z art. 6 ust. 1 i 3 uczestnicy rynku finansowego wskazują, gdzie można zapoznać się z metodą stosowaną na potrzeby obliczania indeksów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz wskaźników referencyjnych, o których mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.
5. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji ujawnianych na podstawie niniejszego artykułu.

Przy opracowywaniu projektu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, ich cele, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, oraz różnice pomiędzy nimi, a także cel polegający na ujawnianiu informacji, które mają być dokładne, rzetelne, jasne, niewprowadzające w błąd, proste i zwięzłe.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

Europejskie urzędy nadzoru przedstawiają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 30 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 10

oraz zrównoważonych inwestycji na stronach internetowych

1. Uczestnicy rynku finansowego publikują i utrzymują na swoich stronach internetowych następujące informacje w odniesieniu do każdego produktu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1, 2 i 3:

- a) opis aspektu środowiskowego lub społecznego lub celu dotyczącego zrównoważonego inwestowania;
- b) informacje na temat metod stosowanych do oceny, pomiaru i monitorowania aspektu środowiskowego lub społecznego lub wpływu zrównoważonych inwestycji wybranych dla danego produktu finansowego, w tym ich źródeł danych, kryteriów kwalifikacji aktywów bazowych i odpowiednich wskaźników zrównoważonego rozwoju stosowanych do pomiaru aspektu środowiskowego lub społecznego lub ogólnego wpływu danego produktu finansowego na zrównoważony rozwój;
- c) informacje, o których mowa w art. 8 i 9;
- d) informacje, o których mowa w art. 11.

Informacje ujawniane na podstawie akapitu pierwszego muszą być jasne, zwięzłe oraz zrozumiałe dla inwestorów. Informacje te publikuje się w sposób dokładny, rzetelny, jasny, niewprowadzający w błąd, prosty i zwięzły w widocznym i łatwo dostępnym miejscu na stronie internetowej.

2. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów treści informacji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b), oraz wymogi dotyczące prezentacji, o których mowa w akapicie drugim tego ustępu.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, uwzględnione w nich aspekty i cele, o których mowa w ust. 1, oraz różnice pomiędzy nimi. Europejskie urzędy nadzoru aktualizują regulacyjne standardy techniczne w świetle zmian w regulacjach i rozwoju technologicznego.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawiają Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 30 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 11

Przejrzystość w zakresie promowania aspektu środowiskowego lub społecznego i zrównoważonych inwestycji w sprawozdaniach okresowych

1. W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego udostępniają produkt finansowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 9 ust. 1, 2 lub 3, przedstawiają w sprawozdaniach okresowych opis następujących elementów:

- a) w przypadku produktu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 – zakres, w jakim zapewniono uwzględnienie aspektu środowiskowego lub społecznego;
- b) w przypadku produktu finansowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1, 2 lub 3:
 - (i) ogólny wpływ danego produktu finansowego na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem określony za pomocą odpowiednich wskaźników zrównoważonego rozwoju; lub
 - (ii) w przypadku gdy wyznaczono indeks jako wskaźnik referencyjny – porównanie ogólnego wpływu danego produktu finansowego z wpływem wyznaczonego indeksu oraz ogólnego indeksu rynkowego za pomocą wskaźników zrównoważonego rozwoju.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podlegają ujawnieniu w następujący sposób:
- a) w przypadku ZAFI – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 22 dyrektywy 2011/61/UE;
 - b) w przypadku zakładów ubezpieczeń – corocznie w formie pisemnej zgodnie z art. 185 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE;
 - c) w przypadku IORP – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 29 dyrektywy (UE) 2016/2341;
 - d) w przypadku zarządzających kwalifikowalnymi funduszami venture capital – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 345/2013;
 - e) w przypadku zarządzających kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 346/2013;
 - f) w przypadku twórców produktów emerytalnych – w formie pisemnej w sprawozdaniu rocznym lub sprawozdaniu sporządzanym zgodnie z prawem krajowym;
 - g) w przypadku spółek zarządzających UCITS – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 69 dyrektywy 2009/65/WE;
 - h) w przypadku firm inwestycyjnych, które świadczą usługi zarządzania portfelem – w sprawozdaniu okresowym, o którym mowa w art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE;
 - i) w przypadku instytucji kredytowych, które świadczą usługi zarządzania portfelem – w sprawozdaniu okresowym, o którym mowa w art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE;
 - j) w przypadku dostawców OIPE – w informacji o świadczeniach z OIPE, o której mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2019/1238.
3. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu uczestnicy rynku finansowego mogą wykorzystywać informacje, w zależności od przypadku, w sprawozdaniach z działalności zgodnie z art. 19 dyrektywy 2013/34/UE lub w oświadczeniach na temat informacji niefinansowych zgodnie z art. 19a tej dyrektywy.
4. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów treści i prezentacji informacji, o których mowa w ust. 1.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, uwzględnione w nich aspekty i cele oraz różnice pomiędzy nimi. Europejskie urzędy nadzoru aktualizują regulacyjne standardy techniczne w świetle zmian w regulacjach i rozwoju technologicznego.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawiają Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 30 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 12

Przegląd ujawnianych informacji

1. Uczestnicy rynku finansowego zapewniają, aby wszelkie informacje publikowane zgodnie z art. 3, 5 lub 10 były na bieżąco aktualizowane. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego zmienia takie informacje, publikuje na tej samej stronie internetowej zrozumiałe wyjaśnienie takiej zmiany.
2. Ust. 1 ma zastosowanie odpowiednio do doradców finansowych w odniesieniu do wszelkich informacji publikowanych zgodnie z art. 3 i 5.

Artykuł 13

Komunikaty marketingowe

1. Bez uszczerbku dla surowszych przepisów sektorowych, w szczególności dyrektyw 2009/65/WE, 2014/65/UE i (UE) 2016/97 oraz rozporządzenia (UE) nr 1286/2014, uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi zapewniają, aby ich komunikaty marketingowe nie były sprzeczne z informacjami ujawnianymi na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. Europejskie urzędy nadzoru mogą opracować, poprzez wspólny komitet, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowej prezentacji informacji na temat promowania aspektu środowiskowego lub społecznego i zrównoważonych inwestycji.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 14

Właściwe organy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wyznaczone zgodnie z przepisami sektorowymi, w szczególności przepisami sektorowymi, o których mowa w art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, oraz zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, monitorowały przestrzeganie przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych wymogów niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy muszą posiadać wszelkie uprawnienia nadzorcze i uprawnienia w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji w ramach niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia właściwe organy współpracują ze sobą i bez zbędnej zwłoki przekazują sobie nawzajem informacje mające znaczenie do celów wykonywania ich obowiązków w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Przejrzystość zapewniana przez IORP i pośredników ubezpieczeniowych

1. IORP publikują i utrzymują informacje, o których mowa w art. 3-7 oraz w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy, zgodnie z art. 36 ust. 2 lit. f) dyrektywy (UE) 2016/2341.
2. Pośrednicy ubezpieczeniowi przekazują informacje, o których mowa w art. 3, art. 4 ust. 5, art. 5, art. 6 oraz art. 10 ust. 1 akapit pierwszy, zgodnie z art. 23 dyrektywy (UE) 2016/97.

Artykuł 16

Produkty emerytalne objęte zakresem stosowania rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do twórców produktów emerytalnych obsługujących krajowe systemy zabezpieczenia społecznego, objętych zakresem stosowania rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009. W takich przypadkach do twórców produktów emerytalnych, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. d), zalicza się twórców produktów emerytalnych obsługujących krajowe systemy zabezpieczenia społecznego i twórców produktów emerytalnych, o których mowa w art. 2 pkt 8 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku definicję produktu emerytalnego w art. 2 pkt 8 niniejszego rozporządzenia uznaje się za obejmującą produkty emerytalne, o których mowa w zdaniu pierwszym.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i europejskie urzędy nadzoru o każdej decyzji podjętej na podstawie ust. 1.

Artykuł 17

Wyłączenia

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, ani do firm inwestycyjnych, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, będących przedsiębiorstwami, niezależnie od ich formy prawnej, w tym osób fizycznych lub samozatrudnionych, pod warunkiem że zatrudniają mniej niż trzy osoby.
2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszego rozporządzenia do pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, lub do firm inwestycyjnych, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, o których mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i europejskie urzędy nadzoru o każdej decyzji podjętej na podstawie ust. 2.

*Artykuł 18***Sprawozdanie**

Europejskie urzędy nadzoru podsumują zakres dobrowolnie ujawnionych informacji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. a). Do dnia 10 września 2022 r., a następnie każdego roku, europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji roczne sprawozdanie na temat najlepszych praktyk oraz przedstawią zalecenia dotyczące standardów dobrowolnej sprawozdawczości. W tym rocznym sprawozdaniu uwzględnia się konsekwencje stosowania praktyk due diligence dla ujawniania informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz przedstawia się stosowne wytyczne. Sprawozdanie to podaje się do wiadomości publicznej oraz przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

*Artykuł 19***Ocena**

1. Do dnia 30 grudnia 2022 r. Komisja przeprowadzi ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia, a w szczególności weźmie pod uwagę następujące kwestie:
 - a) czy odniesienie do średniej liczby pracowników zawarte w art. 4 ust. 3 i 4 powinno zostać utrzymane, zastąpione lub czy powinny mu towarzyszyć inne kryteria oraz czy należy uwzględnić korzyści i proporcjonalność powiązanego z tym obciążenia administracyjnego;
 - b) czy funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia utrudnia brak danych lub ich niższa niż optymalna jakość, w tym wskaźników dotyczących niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju, przedstawianych przez spółki, w które dokonano inwestycji.
2. W stosownym przypadku do oceny, o której mowa w ust. 1, dołącza się wniosek ustawodawczy.

*Artykuł 20***Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 marca 2021 r.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, art. 4 ust. 6 i 7, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 4 oraz art. 13 ust. 2 stosuje się od dnia 29 grudnia 2019 r., a art. 11 ust. 1–3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 listopada 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
T. TUPPURAINEN
Przewodniczący